

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817204370
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5817204370.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobkyne: J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. G. O. č. XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom J., ul. O. M. č. XXXX/X, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, ul. Piaristická č. 707/25, IČO: 47 234 679, o určení, že spotrebiteľské úvery sú bezúročné a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 1Csp/114/2017-70 zo dňa 12. júna 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu mení tak, že určuje, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 4206052293 zo dňa 20.06.2012 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4404026897 zo dňa 07.04.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 1Csp/114/2017-70 zo dňa 12.06.2019 žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.). Žalovanému proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou podanou na súd dňa 25.09.2017 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému určenia, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 206052293 zo dňa 20.06.2012 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4404026897 zo dňa 07.04.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu odôvodnila tým, že medzi ňou a žalovaným došlo dňa 20.06.2012 k uzatvoreniu Úverovej zmluvy č. 4206052293 (ďalej len „Zmluva č. 1“) a dňa 07.04.2014 k uzatvoreniu Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4404026897 (ďalej „Zmluva č. 2“), ktoré sú v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami, pričom neobsahujú všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzatvorenia zmlúv (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“) požadované náležitosti (u Zmluvy č. 1 - absentuje správne uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, - nie je dostatočne určito uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), - absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, - nie je uvedený ani údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, u Zmluvy č. 2 - absentuje

správne uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, - nie je správne uvedená výška RPMN, - absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, - nie je uvedený ani údaj o termíne konečnej splatnosti úveru). Úver jej poskytnutý žalovaným na základe týchto zmlúv je preto bezúročný a bez poplatkov a na určení čoho má naliehavý právny záujem.

Podľa súdu žalobkyňa sa v konaní domáha určenia, že úvery poskytnuté na základe uzatvorených zmlúv so žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov, a to z dôvodu, že neobsahovali zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. f/, h/, j/, k/ a preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni považuje za bezúročný a bez poplatkov. Mal za to, že naliehavý právny záujem na žiadanom určení podľa § 137 písm. c/, d/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ vyplýva z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z.

Súd zistil, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá dňa 20.06.2012 Zmluva č. 1 formou pretlačeného formulára a dňa 07.04.2014 Zmluva č. 2. Predmetné zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ich uzatvárali ako veriteľ žalovaný konajúci pri jej uzatvorení a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (žalovaný je/bol obchodná spoločnosť, predmetom podnikania ktorej je okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom) a ako dlžník žalobkyňa - spotrebiteľ, keďže súd nemal preukázané, že by táto konala pri ich uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia, t.j. ku dňu 20.06.2011 (správne 2012 - poznámka odvolacieho súdu). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov.

Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú pod § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ich uvedenie je cieľom, aby spotrebiteľ, ktorý zmluvu uzatvára mal objektívnu informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. V súdnej veci je uvedená lehota splatnosti u Zmluvy č. 1 - 84 mesiacov a u Zmluvy č. 2 - 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci s tým, že k zmluvám bol priložený splátkový kalendár, kde je uvedené poradie splátky (číslo), dátum splatnosti splátky, jej výška (a tiež dátum, kedy bola splátka zaplatená a v akej výške). Z týchto v zmluvách uvedených údajov je zrejmé, že zmluvy obsahujú jednak objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých priemerný spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, teda náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, podľa ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Teda postačí, ak spotrebiteľ disponuje informáciou, na základe ktorej vie objektívne zistiť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Toto ustanovenie je možné vykladať v tom zmysle, že spotrebiteľ má možnosť posúdiť rozsah svojho záväzku. Napokon ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. neuložilo veriteľovi povinnosť označovať túto náležitosť konkrétnym dátumom stačí, ak spotrebiteľ má objektívne zistiteľnú informáciu, na základe ktorej vie určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti.

Náležitosti uvedené pod § 9 ods. 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z., a to celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie sú uvedené v zmluve, konkrétne v časti Zmluvy č. 1 a Zmluvy č. 2 označenej ako „Úver“, kde sú uvedené údaje o výške úveru 3.600 eur u Zmluvy č. 1 a 850 eur u Zmluvy č. 2 a mene - euro je uvedená aj celková čiastka splatná spotrebiteľom u Zmluvy č. 1 vo výške 6.690,60 eur a u Zmluvy č. 2 vo výške 1.542 eur a napokon aj podmienky upravujúce jeho čerpanie a to spôsob poskytnutia úveru - bankovým prevodom na účet uvedený v zmluvách a je uvedený aj spôsob úhrady splátok - poštovou poukážkou u Zmluvy č. 1 a bankovým prevodom u Zmluvy č. 2 s uvedením počtu splátok a dobou ich splatnosti, výškou mesačnej splátky a u Zmluvy č. 2 aj výška celkovej mesačnej splátky. Podľa súdu je preto aj náležitosť ustanovená v § 9 ods. 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. obsiahnutá v zmluvách.

Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktoré si vyžaduje okrem iného aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluvách súd z ich obsahu zistil, že tieto obsahujú údaje: Zmluva č. 1 RPMN 21,4 až 22,1 %, priemerná hodnota RPMN 19,59 % a u Zmluvy č. 2 RPMN 29,7 % a priemerná hodnota RPMN 25,82 %. Podľa súdu uvedené údaje o RPMN spĺňajú požiadavku ustanovenú v § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z., keďže sú uvedené zrozumiteľne a

stručne, žalovaný v zmluve uviedol rozmedzie RPMN, z ktorého vychádzal s tým, že pri podpise úverovej zmluvy č. 1 nie je presne uvedený termín reálneho poskytnutia finančných prostriedkov (v zmluve bola dohodnutá výplata úveru bankovým prevodom klientovi). Podľa názoru súdu preto žalobkyňa ako spotrebiteľ mala v čase, keď sa rozhodovala, či uzatvorí so žalovaným predmetnú Zmluvu č. 1 jasnú informáciu, že RPMN je najmenej 21,4 % a najviac 22,1 %. Rozdiel medzi dolnou a hornou hranicou RPMN je 0,7 %, teda nejde o rozdiel, ktorý by mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ekonomické správanie žalobkyne ako dlžníčky, na ktorú okolnosť pri posudzovaní, či uzavretá zmluva o úvere sa bude považovať za bezúročnú a bez poplatkov, dáva zreteľ rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 a čl. 23 Smernice 2008/48/ES. V zmluvách je tiež uvedená priemerná RPMN, teda litera zákona v podobe uvedenia RPMN a predpokladov pre výpočet RPMN je splnená. Zák. č. 129/2010 Z. z. neukladal žalovanému ako veriteľovi povinnosť uviesť údaj o výške RPMN konkrétnym číslom. Zmluvy č. 1 a č. 2 spĺňajú údaje o RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z., keď v zmluvách je uvedená aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (6.690,60 eur a 1.542 eur). Uvedené je tiež v súlade s čl. 10 ods. 2 písm. g/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, pretože zmluvy zrozumiteľne a stručne uvádzajú RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných v čase uzavretia zmlúv. Podľa súdu z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že zo zmluvy (zmlúv) má byť zrejma ako výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V tejto súvislosti mal zistené, že v Zmluve č. 1 je uvedená celková výška mesačnej splátky 85,69 eur, počet splátok 84, termíny splatnosti splátok - prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V Zmluve č. 2 je celková výška mesačnej splátky 30,85 eur, počet splátok 60 a termíny splatnosti splátok, prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Súd mal za to, že v zmluvách je dostatočne uvedená výška, počet a aj termíny splátok istiny a aj príslušenstva úveru (úroky a iné poplatky). Z obsahu dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno vyvodit', že by zámerom zákonodarcu bolo to, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici 2008/48/ES, pričom účelom zákona vyjadreným v dôvodovej správe vo vzťahu k tomuto ustanoveniu neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES. Vychádzajúc z účelu a zmyslu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétne vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. V tejto súvislosti súd dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, ktorý konštatoval, že pri spotrebiteľských úveroch nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok ako aj to, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Z tohto rozhodnutia napokon vychádza aj aktuálna rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 4Cdo 211/2017, 3Cdo 146/2017, 4Cdo 187/2017, 3Cdo 56/2018), ktorá ako najvyššia súdna autorita plní nezastupiteľnú funkciu pri usmerňovaní (regulovaní) aplikačnej praxe súdov a odstraňovaní rôzneho výkladu zákonných ustanovení (a jej aj v súlade s čl. 2 ods. 2 C. s. p.). Vychádzajúc z konštantnej judikatúry v nadväznosti na rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 666/2016 a rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 04.07.2006 a vo veci C-456/98 zo dňa 13.07.2000, z obsahu ktorých vyplýva požiadavka na vnútroštátne súdy urobiť všetko preto, čo je v ich právomoci a uplatniť výkladové metódy ním uznané s cieľom zaručiť úplnú činnosť Smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným Smernicou bol súd názoru, že uzavreté zmluvy obsahuje aj náležitosť uvedené v § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z.

Preskúmaním obsahu zmlúv a ich náležitostí s odkazom na § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. a vychádzajúc z ustálenej judikatúry súdov precizujúcej jednotlivé náležitosti spotrebiteľských zmlúv, súd dospel k záveru, že zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm.

a/, b/ zák. č. 129/2010 Z. z., keďže je platne uzavretá a obsahuje všetky náležitosti stanovené zákonom. Žalobu preto v celom rozsahu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 257 C. s. p. a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa práve v okolnostiach danej veci (charakter /povaha/ sporu - spor spotrebiteľský a s tým do podania žaloby súvisiacej roztrieštenej judikatúry súdov z pohľadu posudzovania splnenia podmienok ohľadom uvádzania náležitostí spotrebiteľských zmlúv) ako aj na strane žalobkyne ako spotrebiteľky, domáhajúcej sa ochrany na súde proti subjektu, ktorý nepriznaním nároku na náhradu trov nebude nijakým spôsobom na svojich právach dotknutý. Žalobkyňa ako spotrebiteľ je osobne oslobodená od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. u/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a preto v prípade úspechu by poplatková povinnosť podľa § 2 ods. 1 veta zákona o súdnych poplatkoch prvá prešla na žalovaného. Žalovaný bol ale úspešný v konaní, preto mu súd povinnosť zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby neuložil.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného zástupcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia spočívajúceho v tom, že súd nevyhodnotil úverové zmluvy, ktoré sú predmetom konania v právnom spore za bezúročné a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

Úver poskytnutý na základe Zmluvy č. 1 je jednoznačne bezúročný a bez poplatkov pre absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. V tejto súvislosti odkázala na rozhodnutia na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/247/2018 zo dňa 29.10.2018 a sp. zn. 10Co/244/2018 zo dňa 28.02.2019. Zmluva č. 1 neobsahuje ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. - ročnú percentuálnu mieru nákladov a teda presne vyjadrenú výšku RPMN, ktorá je vyjadrená v zmluve rozsahom „od 21,40 % do 22,10 %“ s poznámkou, že klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu oznámi spoločnosť po poskytnutí úveru. Takto uvedenú RPMN nemožno považovať za RPMN vyjadrenú v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Uvedený právny názor potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.01.2017 sp. zn. 16Co/782/2015. Pokiaľ ide o ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. účinného k 27.10.2014 tento uvádzal ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve. V konkrétnej úverovej zmluve je termín konečnej splatnosti uvedený v bode 45. ako: „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. V zmluve nie je uvedené, kedy bude úver poskytnutý. Čo sa týka prvej splátky jej splatnosť je podľa zmluvy dohodnutá „po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“. Vzhľadom na uvedené pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Ide teda o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Dodávateľ mal všeobecné (tzv. typové) údaje matematicko-logickými operáciami premietnuť do konkrétneho časového údajov, ktorý mal konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Bolo v kompetencii poskytovateľa úveru, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania úveru, napriek tomu pristúpil len k neurčitému vymedzeniu splatnosti, čo nie je súlade s vyššie citovanými závermi. Treba preto považovať predmetný úver s odkazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a ide o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Uvedený právny názor vyslovil Krajský súd Košice v rozhodnutí zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 2Co 221/2018. Ďalej podľa žalobkyne Zmluva č. 1 obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru vo výške 6.690,60 eur. Keďže nesprávna výška celkových čiastok spojených so zaplatením úveru bola použitá pri výpočte RPMN, znova obsahuje aj nesprávnu výšku RPMN. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda 85,69 eur x 84 = 7.197,96 eur, zmluva obsahuje údaj vo výške 6.690,60 eur. V celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru musia byť zahrnuté všetky poplatky spojené so zaplatením úveru bez ohľadu na to, či niektoré z týchto poplatkov budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/245/2017 z 08.11.2017 a sp. zn. 4Co/122/2018 z 28.06.2018 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/234/2018 zo dňa 26.02.2019. Žalobkyňa mala tiež za to, že u Zmluvy č. 1 je ročná úroková sadzba vo výške 18,66 % v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav

a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou nad 5 rokov v mesiaci jún 2012 bola vo výške 13,58 %. Keďže úroková sadzba vo výške 18,66 % prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu o viac ako 20 %, ide o neprimeranú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa žalobkyni úver poskytnutý na základe Zmluvy č. 2 tiež neobsahuje rozčlenenie splátky na istinu, úrok a poplatky ako i údaj o termíne konečnej splatnosti dlhu pričom ohľadom týchto náležitostí odkázala na predchádzajúcu judikatúru. Taktiež je nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru (keďže 30,85 eur x 60 mesiacov = 1851 eur pričom zmluva obsahuje údaj 1.542 eur) ohľadom ktorého odkázala na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/129/2018 zo dňa 29.01.2018, ako aj nesprávny údaj o RPMN a ročná úroková sadzba vo výške 26,01 % je v rozpore s dobrými mravmi (podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny /stav a nové obchody/ pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od jedného do piatich rokov v mesiaci apríl 2014 bola vo výške 10,59 %, keďže úroková sadzba vo výške 26,10 % prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu o viac ako 150 %, ide o neprimeranú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi). Z vyššie uvedeného je Zmluva č. 2 tiež jednoznačne bezúročná a bez poplatkov. Žalobkyňa preto navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe vyhovieť. Priznať jej aj právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu zmenil (§ 388 C. s. p.) tak, že určil, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 4206052293 zo dňa 20.06.2012 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4404026897 zo dňa 07.04.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

5. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa v konaní domáhala určenia, že úvery poskytnuté na základe Zmluvy č. 1 a č. 2 uzatvorené so žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ , b/ zák. č. 129/2010 Z. z. nakoľko neobsahovali zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne § 9 ods. 2 písm. f/, h/, j/ a k/.

6. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, lebo preskúmaním obsahu zmlúv a ich náležitostí s odkazom na § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. a vychádzajúc z ustálenej judikatúry súdov precizujúcej jednotlivé náležitosti spotrebiteľských zmlúv dospel k záveru, že zmluvy nemožno považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z. z., keďže sú platne uzavreté a obsahujú všetky náležitosti stanovené zákonom.

7. Žalobkyňa v odvolaní vytýkala súdu nesprávne právne posúdenie spočívajúce v tom, že súd nevyhodnotil úverové zmluvy, ktoré sú predmetom konania vo veci za bezúročné a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Úvery poskytnuté na základe Zmluvy č. 1 a č. 2 neobsahujú údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l/ - správne písm. k/ poznámka odvolacieho súdu - zák. č. 129/2010 Z. z.), neobsahujú údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z.), obsahujú nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru (§ 9 od. 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z.), neobsahujú údaj i obsahujú nesprávny údaj o RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z.). Navyiac žalobkyňa poukazovala na ročnú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi.

8. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (cit. z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 47/2009).

9. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným Zmluvou č. 1 a Zmluvou č. 2 ako vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, t.j. Zmluvy č. 1 ku dňu 20.06.2012 a u Zmluvy č. 2 ku dňu 07.04.2014.

10. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu považoval za dôvodné namietanie u Zmluvy č. 1 a č. 2 absencie údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia poukazoval na to, že k zmluvám bol priložený splátkový kalendár, kde je uvedené poradie splátky (číslo), dátum splatnosti splátky, jej výška (a tiež dátum, kedy bola splátka zaplatená a v akej výške). Z týchto v zmluvách uvedených údajov je zrejmé, že zmluvy obsahujú jednak objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých priemerný spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu nevyplýva, že by k zmluvám bol priložený splátkový kalendár. Okresný súd zrejme za splátkový kalendár považoval prehľad splátok uvedených na č.l. 5 a 6 spisu ohľadom výpočtu RPMN v rámci internetového portálu. Odvolací súd uvádza, že hlavný význam ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, v akej výške, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V Zmluve č. 1 je v časti označenej Úver uvedené „lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. V Zmluve č. 2 je v časti označenej Úver uvedené „lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Jednak z označenia lehoty splatnosti nevyplýva, že ide o konečnú splatnosť, navyše takto označená splatnosť vyžaduje od spotrebiteľa pracný výpočet pre zistenie termínu konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru sa zároveň odvíja od poskytnutia úveru, pričom spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy nevie, kedy mu bude úver poskytnutý. Termín poskytnutia úveru zo samotného textu zmluvy nevyplýva, údaj o tom, kedy je úver poskytnutý obsahujú len úverové zmluvné podmienky spoločnosti HOME Credit Slovakia, a.s. (hlava 4 Plnenie z úverovej zmluvy), pričom tento termín sa rôzni od spôsobu poskytnutia úveru. V prípade poskytnutia úveru na bankový účet sa v zmysle zmluvných podmienok za okamih poskytnutia úveru považuje tretí deň od odoslania predmetnej čiastky z účtu spoločnosti na bankový účet určený klientom, pričom nie je zrejmé, ako sa klient má dozvedieť, kedy bola predmetná čiastka z účtu spoločnosti odoslaná. Uvedené platí i vo vzťahu k určeniu termínu splatnosti jednotlivých mesačných splátok, keď spôsob výpočtu termínov splatnosti splátok je zároveň určený len odkazom na drobné písmo v texte zmluvy. Žalovaný pritom v konaní bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že žalobkyni ako spotrebiteľovi boli úverové zmluvné podmienky poskytnuté a s týmito sa oboznámila. Vychádzajúc z uvedeného potom neobstojí ani poukaz na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci HOME Credit c/a Klára Bírovová, sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016, ktorý vo vzťahu k termínom splatnosti jednotlivých splátok úveru síce nevyžaduje uvedenie konkrétneho dátumu, ale vyžaduje, aby podmienky zmluvy umožnili spotrebiteľovi bez ťažkostí identifikovať dátumy týchto splátok, analogicky v danom prípade i termíny konečnej splatnosti úveru, čo v prejednávanej veci s poukazom na uvedené splnené nie je.

11. Podľa odvolacieho súdu sa okresný súd v odôvodnení rozhodnutia ohľadom Zmluvy č. 1 a č. 2 nezaoberal tým, či je údaj ohľadom celkovej čiastky úveru nesprávny, ale tým, či údaj chýba alebo nechýba a konštatoval, že náležitosť ustanovená v § 9 ods. 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. je v zmluvách obsiahnutá. Aj podľa odvolacieho súdu je uvedený údaj nesprávny keď Zmluva č. 1 obsahuje údaj vo výške 6.690,60 eur pričom súčin mesačnej splátky a počtu splátok je v sume 7.197,96 eur (85,69 eur x 84 mesiacov) a u Zmluvy č. 2 údaj vo výške 1.542 eur namiesto sumy 1.851 eur ako súčin mesačnej splátky a počtu splátok (30,85 eur x 60 mesiacov).

12. Ako dôvodnú odvolací súd vyhodnotil námietku žalobkyne ohľadom Zmluvy č. 1 vo vzťahu k vytýkanému nedostatku spočívajúcemu v absencii presne vyjadrenej výšky RPMN - náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. Zo spisového materiálu je zrejmé, že v zmluve č. 1 bola RPMN vyjadrená v rozpätí do 21,4 % do 22,1 %. Z ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že RPMN sa má uviesť na základe údajov platných ku dňu uzavretia zmluvy. Veriteľ by mal tak peniaze z úveru dlžníkovi poskytnúť v deň uzavretia úverovej zmluvy, kedy je RPMN nad akúkoľvek pochybnosť známa. I keď časť II. prílohy č. 2 k zák. č. 129/2010 Z. z. obsahuje viacero predpokladov, za ktorých sa má RPMN vyčíslieť aj pri úveroch, pri ktorých nie je možné niektorý z požadovaných vstupných údajov zistiť okamžite, nie je možné toto pravidlo absolutizovať. V danom prípade ide totiž

predovšetkým o zmluvy, kedy presný dátum poskytnutia úveru nie je dopredu známy, napr. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje spotrebiteľovi čerpať peňažné prostriedky ľubovoľne (revolvingové úvery, úver formou povoleného prečerpania a iné) alebo ak neexistuje pevný splátkový kalendár a pod. Vzhľadom na uvedené určenie RPMN spôsobom uvedeným v predmetnej úverovej zmluve č. 1, t.j. rozptylom medzi dvoma hodnotami, odvolací súd hodnotí ako nejednoznačné a v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z., čo spôsobuje, že úver poskytnutý žalobkyni treba hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Nesprávne určenie RPMN v spotrebiteľskej zmluve je potrebné hodnotiť ako keby údaj RPMN v takejto zmluve vôbec nebol. Záver okresného súdu považoval preto za nesprávny.

13. Pokiaľ ide o vytýkaný nedostatok spočívajú v absencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že uzavreté zmluvy obsahujú náležitosť uvedenú v tomto ustanovení. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že Súdny dvor EÚ v rozhodnutí č. C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíroovej podal výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v.EÚ L133, 2008, str. 66). Vo svetle uvedeného rozhodnutia následne Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 27. februára 2018 obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 4Cdo 211/2017 zo dňa 23.04.2018 či sp. zn. 4Cdo 65/2018 zo dňa 26.09.2018) konštatoval, že ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

14. Nakoľko je postačujúca aspoň jedna z chýbajúcich náležitostí uvedených v § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. bolo podľa odvolacieho súdu opodstatneným považovať poskytnuté úvery zo Zmlúv č. 1 a č. 2 za bezúročné a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. Odvolací súd preto nemal dôvod reagovať na ostatné odvolacie námietky žalobkyne. Vzhľadom na uvedené rozsudok okresného súdu pre nesprávne právne posúdenie zmenil tak, že určuje, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 4206052293 zo dňa 20.06.2012 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4404026897 zo dňa 07.04.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

15. Podľa ust. 396 ods. 2 C. s. p., ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Úspešnou stranou konania bola žalobkyňa a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného a odvolacieho) v rozsahu 100 % (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).